

прїидетъ нечестивый во глубинѣ словѣхъ, не радитъ: на-
ходитъ же смѣхъ безчестїе и поношенїе. Вода глубока слово а
въ сердцѣ мѣжа: рѣка же и зыкающаа и источникъ жизни.
Чюднѣе лицѣ нечестиваго не добро, ниже преподобно е
оуклонити праведное на сдѣѣ.

И прочее послѣдованїе преждешїихъ. На трапѣзѣ пїемъ
вино, труда ради бдѣннаго хощащаго быти.
Повечерїе же малое, и полѣнощницѣ, поемъ въ келїахъ.
Канѣнъ мертвенъ гласъ поемъ во гробницѣ.

Въ сѣбѣ пѣтъ пѣтыа седмицы на оутрени знаменаетъ въ часъ
четвертый ноци, молебнаго ради послѣдованїа акадїста.
И собравшесѣ въ црковь, благословившѣ іерею, начинаемъ
оутреню, ꙗкоже предписана начало оутрени въ четвертокъ
великаго канѣна: летѣтъ къ на ѡворотѣ. По шестошлѣмъ,
Бгъ гдѣ, во гласъ ѿ, и поемъ трижды тропарь коню. Гласъ ѿ:
Повелѣнное тайно прїемъ въ разумѣ, въ кровѣ іѡнфовѣ
тїцїемъ предстѣ безплотный, глагола неискѣсобоуачнѣй:
приклонивый сѣхѣнїемъ нѣсѣ, вмѣщаеца неизмѣннѣ весь
въ тѣ. Сгоже и видѣ въ ложещахъ твоихъ, прїемша рабїи
зракъ, оужасана збати тебѣ: радѣнѣ невѣсто неневѣстнаа.
Таже стїхословимъ кадіемъ шалтира ѿ: Рече гдѣ гдѣи
моемъ: И по исполненїи сѣ, екстенїа малѣа, и поемъ
кондакъ на средѣ, со сладкопѣнїемъ, коню. Гласъ ѿ:
Взбранной воеводѣ побѣдителнаа, ꙗко и збавльшаа ѿ
слыхъ, благодарственнаа воспнѣдемъ ти рабїи твои бже: но
ꙗко и мѣщаа державѣ непобѣдимѣ, ѿ вѣкнхъ насъ бѣдъ
свободи, да зовѣмъ ти: Радѣнѣ, невѣсто неневѣстнаа.
На немже кадитъ дїаконъ стїѣа ікѣны, и братїю, по
чинѣ. На прочихъ же точїю настоѣтеле и лики. И чтемъ
іконовъ и кондакѣвъ ѿ. Стоимъ на чтенїи. Тїи же
іконы